

РЕШЕНИЕ

№ 2428

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **897** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на Глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 250, ал. 3 ГПК, вр. чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи.

Образувано е по касационна жалба на О. С. И., А. Д. В., З. А. А., Д. А. В., С. С. Я., Т. Т. И. и Р. С. П., депозирана чрез адв. М. от САК против Допълнително решение № 20231989 от 22.10.2020 г. на Софийския районен съд, Гражданско отделение, 38 – ми състав, постановено по гр. дело № 1258/2020 г., с което е оставена без уважение молба от пълномощника на жалбоподателите, за допълване на постановеното по гр. дело № 2533/2013 г. решение № 279506 от 24.11.2017 г.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, поставено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Претендира се, че не са спазени задължителните указания на касационната инстанция. Възразява се срещу извода на районния съд, че петте имота, за които се отнася молбата за допълване, са посочени в решение Протокол 15/23.06.1995 г. на ПК Л., [община] по пр. № 15/11.09.1991 г. Иска се отмяна на решението и постановяване на съдебен акт, с който настоящата инстанция да реши спора по същество.

В съдебно заседание, касаторите се представляват от адв. М., която поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът по касация – Общинска служба земеделие – П., в депозирано по делото

становище до съда оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение по подробно изложени съображения. Прави възражение за прекомерност на претендираните по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Решение № 279506 от 24.11.2017 г. постановено по гр. дело № 25533/2013 г. по описа на СРС, 30-ти състав се е произнесъл по жалба от описаните по-горе жалбоподатели, насочена против Отказ, изх. № ВС-01-454/15.05.2013 г., подписан от началника на Общинска служба „Земеделие“ – П.. Писмото – отказ (л. 4 от делото на СРС) е по повод подадена от един от жалбоподателите – О. С. И. молба - възражение, вх. № ВС-01-454/09.04.2013 г. (на л. 5), в което е посочил, че е във връзка с Протокол №15/23.06.1995 г., с който е отказано да бъде възстановена собствеността върху следните земеделски земи: 2 400 дка в м. „Суха бара: 2 400 дка в м. „И.“; 2 200 дка в м. „Д. път“; 3 400 дка в м. „П.“; 1 500 дка в м. „Г. излак“, в землището на [населено място]. На тази молба, в оспореното пред СРС писмо, изх. № ВС-01-454/15.05.2013 г. началникът на Общинска служба „Земеделие“ – П. е отговорил, че заявлението (молбата – възражение, вх. № ВС-01-454/09.04.2013 г.) е разгледано от комисия на 08.05.2013 г., която е констатирала, че: 1./ на основание възражение, вх. № 106/25.11.1997 г. от наследниците на С. И. Дюлгерски, представлявани от О. С. И. Поземлена комисия – Л. е постановила Решение № 106/29.01.1998 г. по жалба (молба), подадена в срока по § 31 и § 34 ПЗР на ЗСПЗЗ; 2./ в административната преписка с вх. № 3190/14.02.1992 г. на наследниците на С. И. Дюлгерски няма данни Решение № 106/29.01.1998 г. да е обжалвано в законоустановения срок, поради което ОСЗ – П. няма правно основание за постановяване на ново решение.

С Решение № 279506/24.11.2017 г. постановено гр. дело № 25533/2013 г. по описа на СРС, съдът е:

- прогласил нищожността на „отказ за произнасяне по подаденото заявление на наследниците на С. И. Д., с вх. № ВС-01-454/09.04.2013 г. с искане за възстановяване собствеността върху имоти“ с номера 7, 8, 9, 11, описани в диспозитива на решението, и върху имоти: нива от 4 дка и нива от 2, 5 дка в м. „Д. излак“, [населено място], като е приел, че отказът (писмото от 09.04.2013 г.) е постановен от незаконен състав, понеже не се установява ответникът да се е произнесъл с валиден акт, в законен състав, предвид чл. 60а ППЗСПЗЗ;

-отхвърлил е жалбата по отношение имот – нива от 7 дка в м. „Солена вода“ и е върнал административната преписка на ОСЗ – П. за произнасяне по преписка № 3190/14.02.2992 г., относно имоти с номера 7, 8, 9, 11 и имоти: нива от 4 дка и нива от 2, 5 дка в м. „Д. излак“, [населено място].

Това решение не е обжалвано от страните и е влязло в законна сила на 19.12.2017 г. На 21.12.2017 г. адвокат – пълномощникът на жалбоподателите е подал молба за допълване на съдебното решение, поради това, че „в диспозитива на решението са

пропуснати: 1./ 2 400 дка в м. „Суха бара: 2./ 2 400 дка в м. „И.“; 3./ 2200 дка в м. „Д. път“; 4./ 3 400 дка в м. „П.“ и 5./ 1 500 дка в м. „Г. излак“, в землището на [населено място]“. С молбата е уточнено, че: подадената от О. С. И., молба-възражение вх. № ВС-01-454/09.04.2013 г. по същество представлява заявление за възстановяване правото на собственост; понеже ответникът твърди, но не е представил Решение № 106/29.01.1998 г. цитираните имоти „попадат под същата правна хипотеза“, с оглед на която Съдът е постановил решението си. Съставът на СРС, с Допълнително решение № 553870 от 05.12.2018 г. е оставил без уважение молбата за допълване на Решение № 279506/24.11.2017 г., с мотиви, че в основното решение съдът е приел, че: имотите, „по отношение на които тече производството, тъй като е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващите стари възстановими граници са 11 (единадесет) на брой“, т.е тези, които са описани в решението (стр. втора), но между тях не са имотите: 1./ 2 400 дка в м. „Суха бара: 2./ 2 400 дка в м. „И.“; 3./ 2 200 дка в м. „Д. път“; 4./ 3 400 дка в м. „П.“ и 5./ 1 500 дка в м. „Г. излак“, в землището на [населено място]“. Посочил е, че заявените от молителя имоти в молбата за допълване не фигурират и в Решение № 3190/12.08.1998 г., и Решение № 3190/07.07.1993 г. на ПК-Л., относно които има мотиви в основното решение по делото.

С Решение № 7603/04.12.2019 г. постановено по адм. дело № 8241/2019 г. по описа на АССГ, V касационен състав е отменено Допълнително решение № 553870 от 05.12.2018г. на СРС, 30 състав, постановено по гр. дело № 25533/2013 г. Делото е върнато на СРС, за ново разглеждане от друг съдебен състав за произнасяне по молба с вх. № 5193599/21.12.2017 г. с искане за допълване на постановеното по същото дело Решение № 279506/24.11.2017 г. За да постанови решението си, АССГ, V- ти касационен състав е приел, че районният съд е трябвало да се произнесе върху собствеността на земеделските имоти в [населено място]. Изложил е доводи, че Решение № 106/29.01.98 г. на ПК Л., на което се позовава началникът на ОСЗ-П. не е представено по делото и това е довело до съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

При новото разглеждане на делото, СРС, Гражданско отделение, 38 – ми състав се е произнесъл с Допълнително решение № 20231989 от 22.10.2020 г. постановено по гр. дело № 1258/2020 г., с което е оставена без уважение молба от пълномощника на жалбоподателя, за допълване на постановеното по гр. дело № 2533/2013 г. решение № 279506 от 24.11.2017 г.

Настоящият касационен състав на съда споделя мотивите на СРС и намира, че решението, следва да бъде оставено в сила.

По отношение на твърденията за неговата неправилност, съдът намира, че решението е постановено в съответствие с материалния закон, без да е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, както и е налице обосноваване на съдебния акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 176, ал. 1 от АПК, когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване, той по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. От цитираната разпоредба следва, че постановяване на допълнително решение е възможно тогава, когато съдът е пропуснал да обективира част от формираната си воля относно предмета на делото. При непълното решение законът има предвид абсолютната липса на формирана в диспозитива на съдебния акт воля на съда относно целия спорен предмет, въведен с фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата и от съдържанието на претендираното

право, каквато липса в конкретния случай не се констатира. За да е налице хипотеза на непълно решение е необходимо съдът да не се е произнесъл по цялото направено искане. Постановвяването на допълнително решение предполага такава непълнота, която може да се отстрани, без да се променя постановения вече правен резултат. Не е налице непълно решение, когато съдът е отразил напълно формираната своя воля, каквато е настоящият случай.

В разглеждания казус, предмет на спора по гр.дело № 25533/13 г. е бил законосъобразността на отказ изх. № ВС-01-454/15.05.2013г. на началника на ОСЗ – П. и по този предмет съдът е формирал воля в постановения съдебен акт № 279506 от 24.11.2017 г., като е приел, че последният е нищожен, а при формиране на правните си изводи е съобразил процесуалното си задължение по см. на чл. 14, ал. 3, изр. трето от ЗСПЗЗ и е разпоредил възстановяване на собствеността върху недвижими имоти 7, 8, 9, 11 и имоти: нива от 4 дка и нива от 2, 5 дка в м. „Д. излак“. Касационната инстанция, не счита, че в обжалвания пред първостепенният съд акт, обективиран в цитираното писмо, е включено произнасяне по направено искане от О. С. И. за възстановяване право на собственост следните имоти - 2 400 дка в м. „Суха бара; 2 400 дка в м. „И.“; 2 200 дка в м. „Д. път“; 3 400 дка в м. „П.“ и 1 500 дка в м. „Г. излак“, в землището на [населено място]“.

С оглед на това настоящият касационен състав, споделя изводите на СРС, 38 състав, че предпоставките за допълване на решението по реда на чл. 176, ал.1 от АПК в конкретната хипотеза не са налице Това е така, тъй като искането за включване в предмета на делото на петте имота, предмет на молбата от 21.12.2017 г. и доказателства в подкрепа на последното, са направени едва с молбата за допълване на решението. В административното производство, каквото е настоящото, в тежест на жалбоподателят е да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения, като подкрепи същите с доказателства и доказателствени искания. Сезиращото съда искане за включване на посочените пет имота и представянето на доказателства едва след постановяване на влязлото в сила решението, чието допълване се иска, представлява по съществото си искане за пререшаване на влязъл в сила спор по същество, каквото всъщност е искането на жалбоподателят, което е недопустимо и не може да се разгледа в производство по реда на чл. 176 от АПК.

В заключение и предвид на това, че абсолютна предпоставка да бъде допълнено едно съдебно решение е пропуск на съда да разгледа част от предмета на делото, което в конкретния случай не е налице, искането с правно основание чл.176 ал.1 АПК се явява неоснователно и правилно е било оставено без уважение от 38 състав на СРС.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение № 20231989 от 22.10.2020г. на СРС, ГО, 38 състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения а основание чл.221 ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20231989 от 22.10.2020 г., постановено по гр. дело № 1258/2020г.по описа на СРС, ГО, 38 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.